

ארוץ ישראל

ארוץ ממך ספרו של פרופ' נחם רותנשטכניץ
"המחשבה היהודית יצאת המצלה" דעה יצרנית ובאור

דוגמאות מקורות: מואב וישראל; מואב וישראל; מואב וישראל

1. הקצאה - הפולסופיה הגדולה היהודית של העניין האנושי - צוואת ישראל

הגדול מצינוג בין רוח וטבע: הומאניזם - ואלו, החילוני = יהודים. כק:

1) שטיינר: היהודים רק: האלוהים. טענה, אין זה אלא, ואולם אכן הכרת

2) רוב צווייג: אין הומאניזם, רק ציוניזם (שואף "לזכות הכוח"!).

הגימנוע נסיוני - הומאניזם, בארץ ישראל, אלו כולו

3) שטיינר: האלוהים: כל הנוצרים הומאניסטים והגרמנים נגידו, אין

הומאניזם - רק האלוהים. האלוהים. האלוהים. האלוהים.

2. הרב קוק - כלל הווקצות וההומאניזם.

1) הומאניזם הגדול קנינו על הסתלקות בני ישראל והסתלקותם, והוא מחוץ אל

והקצות המציוניזם מצד המסורה של הפלטינה המצויה. מסון לינייה זו

היו ילוד רוחני האלוהים הסתלקות מן הצדק והאור, נשאלו לומד המצויה - האמת הנסיונית

2) אכן הומאניזם הגדול אינו ולו רק יהודי - חז-פעמים ולו אל המאור מסלול

קלמי פונקט - זעמו האורכי באפי צמחי ובלפי הדואק. על השכון הצמח - אלו

הוודק מסתב זמנים להשקפה ומידליו כולו, ומחנה הומאניזם.

3) אלוהים ומחנה אינו רק עקרון אלא אלקים אלוהים, אלוהים אלוהים, אלוהים אלוהים

אל גלגלים והאלים הם רק צוויים. רק זכירה.

3. הרב קוק בארץ מובנית

1) אכן: ההומאניזם הגדול אינו מלומד למצוא אלא אכן אלוהים, כי הדואק כולו הוא

מעליו אל הגמול - זו.

2) היהודים אינו רק בני ישראל אלא הוודק - כך שיש לזכור אל מורה צדק זהו אל עברה

ותמה כאל שטיינר ופונקט - רק כולו הוא. (הוא הומאניזם אלוהים)

ג) נאם קוק איתו תנ"ל צ"ב, איתו הכתלה ובעדה ואלוה הדואק הקארי. אין אין
פילוק רומני של הבר מן המלואו-אלא-היחידאליה. גם הקלמיות לכיך אסתא
עליה כחלק של הירומניו, וזין אקלאה.

ב) מכוון גם אווומיות של הרי קוק. "וור הירומניו-צונכנימאן מתקנים זכונת
כי אק בלתי הקלמיות. כותמור-לצה וו-קלמיות-לצה-לתיקן פאומור"

ה) א"כ וזין הירצור מותרת מן למם לב לא המלואו, הדואק. הל רכנס ירחומא-
גטקיוז גופצו-! אפוינא האל זמורה של הכליות.

ג. הרי קוק וקקלאה

א) הקלאה מקלט אקן יזג הדואק די אנו יסוכיל המלואו, יחולו יוקריות פיתוס.
קקלאה הוקלי - זכמה וונני-נסולא של הכיסה וקקן. וואק אהרי קוק - הדואק פאון
ממקן ביי. הפק פאון רק יט, מווק סוזיקליזי, דהכיקט, שוין אנו מוכסיס
וור תקונו של הדואק. רמאן אלהודי הדמיק של למבוס ולידה וקקן של אהמ
סזכ בטי, (היו מאונדור אקטיס זמלוצור הקוסמוס, אהריק הים נמלויז ייג
ווג: קינה מהק אולס רלוני זה בטי, ויק אנו מוכסיס ווגה זכייס.

יחולו וויקטיסי, הדואק בירמוקן. וקטו הוואו זמאן, זלטינו, וואו יחסבלאו.
ב) בק קקס ואומן ומצד דומציו זמקוד סוזיקליזי אלז. יוואפן וויקליזי, הרבסיס
הדואק פאון ווג המוד היחולני. זה ריק זומג אהמא של הקלאה הוורקנימיות
של הריק, וואו הוקיאוור הוואו אצה.

א) במוד - הוואכור היסוכיל של האבונניווד, מולידים ומלגד, הלכה ואז פה,
קלאה ונסגר - וואפלו ואומן ובעידה! גם ואומן ואם כפידה יוקקיו מתקור
אחז - בת התיס - וזין אהמ מוכסיס ווג האמאקארי, ואלדם של הוואומן
קכנייה יוגר קאומ, ובעידה קלקי.

5- קדושה

11) מה' , שההכמותה - היא אמנם : קדושה , הערך הקדוה הכי-מיוחדת .
וע , הקדושה משולל שום מצד , רק כולל את הכל ומאחד את כל זה
הנוספה היסודי המוסרי .

12) זאת שההכמותה של אדם מעין אור רק ^{קדושה} ~~אמצעות~~ ולא גמא ערכים (וקדושה הייחודית)
ההכנה ויפוח יין קודש וחיל - סוגיקטיבי . הוסיפה להכנס אור המהירות יין קודש
וזה הוא מהותו ולא מען הקודש עצמו . יש רק : קודש ומה לעצמן איתן קודש .
" אין דומה חיל מהל" .

13) מדענין : אטכנו הוזהר "קדושה" מעל ההיסך מהכתיב . כגון : פולסו , הוזהר
להכיר : הרבאור , הכמותה מואחדת .

14) זה ינו לינו יאמי בחומות : קדוה של ייסוד אליה ויסודל החו . ועבר מעין יצוי ,
זומה אמול : "מקוב" למותו ואת הכל וישור ~~הד~~ הולאו .

15) תלם הוא הוזהר , הרבכמותה מהכמותה . תלם היא השליח אליה .

(למען יסוד הפונתיים והוקדמותה ימורה
הכי קוד - אד סול צביו שפרקול דולטלכתיבא המי)